

PROŚCIĆ (2) *vb impf*

o jasne.

inf prościć (1). ◇ *praes 1 sg* proszczę (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Prostować; przen (1) :

Zwrot: »prościć drogi« (1): y tak prościć drogi twoie/ y rozumieć íprawy tve bedziefz [!] iákie íą. SkarŻyw 501.

**** Bez wystarczającego kontekstu (1) : Dirigo, Profzczę/ Składam/ Zmierzam/ Sciągám. Mqcz 350b; [profzczę/ Dirigo. Volck Ttt2v].*

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

ALKa